

ὥς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὐσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο ποιμένι λαῶν
δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἢ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτιρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίπτε δεδάκρυσαι Πατρόκλεες, ἠΰτε κούρη
νηπίη, ἢ θ' ἅμα μητρὶ θεοῦσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει
εἰανοῦ ἀπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
δακρúοεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται·
τῇ ἴκελος Πάτροκλε τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφάυσκεαι, ἦ ἔμοι αὐτῶ,
ἦέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος;
ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μενόιτιον Ἕκτορος υἱόν,
ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι;
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
ἦε σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
ἐξαύδα, μὴ κεῖθε νόῳ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.

τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφησ Πατρόκλεες ἱππεῦ·
ὦ Ἀχιλεῦ Πηληῖος υἱὲ μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοὺς.
οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης,
οὐτάσται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων,
βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἴστῳ.
τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται
ἔλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ.
μὴ ἐμέ γ' οὖν οὐτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις
αἰναρέτη· τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ
αἶ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης;
νηλεές, οὐκ ἄρα σοί γε πατήρ ἦν ἱππότα Πηλεὺς,
οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα
πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίην ἀλεείνεις
καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
Μυρμιδόνων, ἦν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
δὸς δέ μοι ὤμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
αἶ κ' ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρήϊοι υἱῆς Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
ρεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
ὦσαιμεν προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

ὥς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
οἱ αὐτῶ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ὦ μοι διογενὲς Πατρόκλεες οἶον ἔειπες·
οὐτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι ἦν τινα οἶδα,
οὐτέ τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·

ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
ὀππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι
καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὃ τε κράτει προβεβήκη·
αἰνὸν ἄχος τό μοί ἐστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῶ.
κούρην ἦν ἄρα μοι γέρας ἕξελον υἴες Ἀχαιῶν,
δουρὶ δ' ἐμῶ κτεάτισσα πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδης ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν
ἀσπερχές κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
οὐ πρὶν μνηθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὀπότε ἂν δὴ
νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀυτὴ τε πτόλεμός τε.
τὴν δ' ὥμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
νηυσὶν ἐπικρατέως, οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες
Ἀργεῖοι, Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε
θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσοις μέτωπον
ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
ἦπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.

οὐ γὰρ Τυδεΐδεω Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
μαίνεται ἐγχείη Δαναῶν ἀπὸ λιογὸν ἀμῦναι·
οὐδέ πω Ἀτρείδεω ὀπὸς ἔκλυον ἀυδήσαντος
ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο
Τρωσὶ κελεύοντος περιάγνυται, οἱ δ' ἀλαλητῶ
πᾶν πεδίον κατέχουσι μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοὺς.
ἀλλὰ καὶ ἄς Πάτροκλε νεῶν ἄπο λιογὸν ἀμύνων
ἔμπες ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἶθομένοιο
νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
πειθεο δ' ὡς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
ὡς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
ἄψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
ἐκ νηῶν ἐλάσας ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
μὴ σύ γ' ἀνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις·
μὴ δ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι
Τρώας ἐναιρόμενος προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν,
μὴ τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετῶν
ἐμβήτη· μάλα τοὺς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
θήης, τοὺς δ' ἔτ' ἔᾶν πεδίον κάτα δηριάσθαι.
αἶ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον
μήτέ τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι ὅσσοι ἔασι,
μήτέ τις Ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον,
ὄφρ' οἷοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.

ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Αἴας δ' οὐκ ἔτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
δάμνα μιν Ζηνός τε νόος καὶ Τρώες ἀγαυοὶ

βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαινή
πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ
κάπ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερόν ὦμον ἔκαμνεν
ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι ἐρείδοντες βελέεσσιν.
αἰεὶ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι, κὰδ δέ οἱ ἰδρῶς
πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν
ἀμπνεῦσαι· πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.

ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ἐκτῶρ Αἴαντος δόρυ μείλιον ἄγχι παραστάς
πλήξ' ἄορι μεγάλῳ αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπισθεν,
ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
γνώ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα ρίγησέν τε
ἔργα θεῶν, ὅ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρε
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρῶεσσι δὲ βούλετο νίκην·
χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
νηὶ θεῆ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
ὥς τὴν μὲν πρυμνὴν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
μηρῷ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν·
ὄρσοε διογενὲς Πατρόκλεες ἵπποκέλευθε·
λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἰωήν·
μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται·
δύσειο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνε
ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὦμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο
βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θεῶς ζευγνῦμεν ἄνωγε,
τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ρηξήνορα τίε μάλιστα,
πιστότατος δὲ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μῆναι ὁμοκλήν.
τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὑπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους
Ζάνθον καὶ Βαλίον, τῷ ἅμα πνοιῆσι πετέσθην,
τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἄρπυια Ποδάργη
βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
ἐν δὲ παρηορήσι ἀμύμονα Πήδασον ἴει,
τόν ῥα ποτ' Ἡετίωνος ἔλων πόλιν ἦγαγ' Ἀχιλλεὺς,
ὃς καὶ θνητὸς ἔων ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.

Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς
πάντας ἀνά κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ λύκοι ὡς
ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
οἱ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἷματι φοινόν·
καὶ τ' ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
λάψοντες γλώσσησιν ἀραιῆσιν μέλαν ὕδωρ
ἄκρον ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
τοιοὶ Μυρμιδόνων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
ἄμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
ῥώοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἴστατ' Ἀχιλλεύς,
ὄτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἦσιν Ἀχιλλεύς
ἔς Τροίην ἠγεῖτο Διὶ φίλος· ἐν δὲ ἐκάστη
πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι·
πέντε δ' ἄρ' ἠγεμόνας ποιήσατο τοῖς ἐπεποίθει
σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦνασσε.
τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ
υἱὸς Σπερχειοῖο διιπετέος ποταμοῖο·
ὄν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρη
Σπερχειῶ ἀκάμαντι γυνὴ θεῶ εὐνηθείσα,
αὐτὰρ ἐπὶ κλησὶν Βώρω Περιήρεος υἱί,
ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
τῆς δ' ἐτέρης Εὐδώρος ἀρήϊος ἠγεμόνευε
παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη
Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς ἀργεῖφόντης
ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελομένησιν
ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶ ἀναβάς παρελέξατο λάθρη
Ἑρμείας ἀκάκητα, πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
Εὐδώρον πέρι μὲν θείειν ταχύν ἠδὲ μαχητήν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
ἐξάγαγε πρὸ φώως δὲ καὶ ἡελίου ἴδεν ἀυγὰς,
τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερόν μένος Ἀκτορίδαο
ἠγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,
τὸν δ' ὁ γέρων Φύλας εὖ ἔτρεφεν ἠδ' ἀτίταλλεν
ἀμφαγαπαζόμενος ὡς εἴ θ' ἐὼν υἱὸν ἐόντα.
τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἠγεμόνευε
Μαιμαλίδης, ὅς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
ἔγχει μάρνασθαι μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.
τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἄμ' ἠγεμόνεσσιν Ἀχιλλεύς
στήσεν εὖ κρίνας, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·

Μυρμιδόνες μὴ τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
ἅς ἐπὶ νηυσὶ θεῶσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι
πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν, καὶ μ' ἠτιάσθε ἕκαστος·
σχέτλιε Πηλέος υἱὲ χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
νηλεές, ὅς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν

αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι δε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῶ.
ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἔης τὸ πρὶν γ' ἐράσασθε.
ἐνθά τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.

ὥς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
ὥς δ' ὅτε τοῖχον ἀνήρ ἀράρη πυκινοῖσι λίθοισι
δώματος ὑψηλοῖο βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
ὥς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλιοι
νευόντων, ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
πάντων δὲ προπάροιθε δὴ ἀνέρε θωρήσοντο
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων ἓνα θυμὸν ἔχοντες
πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγε
καλῆς δαιδαλῆς, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι ἐὺ πλήσασα χιτώνων
χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων οὐλῶν τε ταπήτων.
ἐνθά δὲ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
οὔτε τεῶ σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
τό ῥα τότε ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεεῖω
πρῶτον, ἔπειτα δ' ἔνιψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῆσι,
νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον.
εὐχετ' ἔπειτα στᾶς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον
οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·
Ζεῦ ἄνα Δωδωναίε Πελασγικὴ τηλόθι ναίων
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου, ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι,
ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξάμενοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν,
ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ·
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι
μάρνασθαι· τῶ κῦδος ἅμα πρόες εὐρύοπα Ζεῦ,
θάρσυνον δὲ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἐκτωρ
εἴσεται ἦ ῥα καὶ οἷος ἐπίσθηται πολεμίζειν
ἡμέτερος θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
μαίνονθ', ὅππότε ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἴκοιτο
τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς.
τῶ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
ἦτοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρί
ἄψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῶ,
στῆ δὲ πάροιθ' ἐλθῶν κλισίης, ἔτι δ' ἠθελε θυμῶ
εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.

οἱ δ' ἄμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρῳσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες
αἰεὶ κερτομέοντες ὁδῶ ἐπι οἰκί' ἔχοντας
νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.
τοὺς δ' εἴ περ παρά τίς τε κιῶν ἄνθρωπος ὀδίτης
κινήση ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἴσι τέκεσσι.
τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὐσας·
Μυρμιδόνες ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
ἄνερες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρά νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες,
γνῶ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.

ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου,
ἐν δ' ἔπεσον Τρῳέεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.

Τρῳῆες δ' ὡς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες
ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
μηνιθμὸν μὲν ἀπορρίψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὄπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ
ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλείστοι κλονέοντο,
νηὶ πάρα πρυμνῆ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
καὶ βάλε Πυραΐχμην, ὃς Παίονας ἵπποκορυστὰς
ἦγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ρέοντος·
τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ὑπτίος ἐν κονίησι
κάππεσεν οἰμῶξας, ἔταροι δὲ μιν ἀμφεφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἦκεν ἅπασιν
ἠγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
ἠμιδαῆς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν
Τρῳῆες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
νηῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὁμαδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη.
ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
κινήση πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,
ἐκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,
ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δῆϊον πῦρ
τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή·
οὐ γὰρ πῶ τι Τρῳῆες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη.

ἔνθα δ' ἀνήρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης

ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ Μεινοϊτίου ἄλκιμος υἱὸς
αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μηρὸν
ἔγχει ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὃ δὲ πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ
κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος οὔτα Θόαντα
στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.
Φυλεΐδης δ' ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχος αἰχμῇ
νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.
Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὔτας Ἀτύμνιον ὀξείῃ δουρὶ
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
ἦριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτοιο χολωθεὶς
στάς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὔτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
ῶμον ἀφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῆ
δρῦς ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρῖς ἄραξε·
δούπησεν δὲ πεσῶν, κατὰ δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
ὥς τῶ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
βήτην εἰς Ἑρεβος Σαρπηδόνοιο ἐσθλοὶ ἑταῖροι
νῆες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν
θρέψεν ἀμειμακέτην πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
ζῶον ἔλε βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθι
λῦσε μένος πλήξας ξίφει ἀχένα κωπήεντι.
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
ἡμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
τῶ δ' αὖτις ξιφῆεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
ἵπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
φάσγανον ἐρραίσθη· ὃ δ' ὑπ' οὔατος ἀχένα θείνε
Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδου ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον
δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυτο δὲ γυῖα.
Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεῖς ποσὶ καρπαλίμοισι
νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ῶμον·
ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῶ
νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε
νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλαιο, κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·
ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δὲ οἱ ἄμφω
αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥίνας
πρῆσε χανῶν· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.

οὔτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
ὥς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισι
σίνται ὑπ' ἐκ μῆλων αἰρεύμενοι, αἳ τ' ἐν ὄρεσσι
ποιμένος ἀφραδίησι διέτμαγεν· οἳ δὲ ἰδόντες
αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάγκιδα θυμὸν ἐχούσας·
ὥς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἳ δὲ φόβοιο
δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ

ἴετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεῖη πολέμοιο
ἀσπίδι ταυρεῖη κεκαλυμμένος εὐρέας ὦμους
σκέπτειτ' οἴστῶν τε ροῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
ἧ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἕτεραλκέα νίκη·
ἀλλὰ καὶ ἄνεμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους.

ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω
αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνει,
ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἔκτορα δ' ἵπποι
ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, λείπε δὲ λαὸν
Τρωϊκόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥύμῳ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων,
Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
πάσας πλησαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ τμάγεν· ὕψι δ' ἀέλλη
σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
ἄσφορρον προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ' ἦ πλείστον ὀρινόμενον ἶδε λαόν,
τῆ ρ' ἔχ' ὀμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον
πρηνεές ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνακυμβαλίαζον.
ἀντικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς Πηληϊθεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
πρόσσω ἰέμενοι, ἐπὶ δ' Ἔκτορι κέκλετο θυμός·
ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθῶν
ἦματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεςσι κοτεσσάμενος χαλεπήνη,
οἱ βίη εἶν ἀγορῇ σκολιάς κρίνωσι θέμιστας,
ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
ἔς δ' ἄλα πορφυρέην μεγάλη στενάχουσι ῥέουσαι
ἐξ ὀρέων ἐπικάρ, μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
ὡς ἵπποι Τρωαὶ μεγάλη στενάχοντο θέουσαι.

Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
ἄψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόληος
εἶα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
κτεῖνε μεταίσσων, πολέων δ' ἀπετίλυτο ποιήν.
ἔνθ' ἦτοι Πρόνοον πρώτον βάλε δουρὶ φαεινῶ
στέρνων γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα·
δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δὲ Θέστορα Ἥνοπος υἱὸν
δεύτερον ὀρμηθεῖς· ὁ μὲν εὐξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ
ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἠνία ἠίχθησαν· ὁ δ' ἔγχει νύξε παραστάς
γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πείρεν ὀδόντων,
ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλών ὑπὲρ ἄντυγος, ὡς ὅτε τις φῶς
πέτρῃ ἔπι προβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθύν
ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἦνοπι χαλκῶ·
ὡς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῶ,
κάδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δὲ μιν λίπε θυμός.

αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεσούμενον βάλε πέτρῳ
μέσσην κὰκ κεφαλὴν· ἦ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
ἐν κόρυθι βριαρῆ· ὃ δ' ἄρα πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ
κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλτην
Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύριν τε
Ἴφέα τ' Εὐῖππόν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον
πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Σαρπηδῶν δ' ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἐταίρους
χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας,
κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
αἰδῶς ᾧ Λύκιοι· πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε.
ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω
ὅς τις ὄδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.

ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε.
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐπεὶ ἴδεν ἔκθορε δίφρου.
οἱ δ' ὡς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω,
Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
ᾧ μοι ἐγὼν, ὃ τέ μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν
μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.
διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὀρμαίνοντι,
ἦ μιν ζῶν ἔοντα μάχης ἄπο δακρυόεσσης
θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ,
ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
ἄνδρα θνητὸν ἔοντα πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ
ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
αἶ κε ζῶν πέμψης Σαρπηδόνα ὃν δὲ δόμον δέ,
φράζεο μὴ τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλησι καὶ ἄλλος
πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστῳ μέγα Πριάμοιο μάχονται
υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
ἦτοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τὸν γε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰῶν,
πέμπειν μιν θανάτῳν τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον
εἰς ὃ κε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται,
ἐνθά ἐ ταρχύσουσι κασιγνητοὶ τε ἔται τε
τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
αἱματοέσσης δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε

φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι τηλόθι πάτρης.

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
ἐνθ' ἦτοι Πάτροκλος ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,
ὅς ῥ' ἦϋς θεράπων Σαρπηδόνοσ ἦεν ἄνακτος,
τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα.
Σαρπηδῶν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῶ
δεύτερον ὀρμηθεῖς, ὃ δὲ Πήδασον οὔτασεν ἵππον
ἔγχρῃ δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθων,
κάδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
τῷ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυγόν, ἠνία δὲ σφι
σύγχυτ', ἐπεὶ δὴ κείτο παρήγορος ἐν κονίησι.
τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὐρετο τέκμωρ·
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ
αἰξας ἀπέκοψε παρήγορον οὐδ' ἐμάτησε·
τῷ δ' ἰθυθῆτην, ἐν δὲ ρυτῆρσι τάνυσθεν·
τῷ δ' αὐτὶς συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

ἐνθ' αὖ Σαρπηδῶν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῶ,
Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκῆ
ἔγχρῃ, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὄρνυτο χαλκῶ
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρός,
ἀλλ' ἔβαλ' ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
ἦριπε δ' ὡς ὅτε τις δρυὺς ἦριπεν ἢ ἀχερωῖς
ἢ ἐ πίτυς βλωθρῆ, τὴν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·
ὡς ὃ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κείτο τανυσθεῖς
βεβρυχῶς κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
ἠύτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθῶν
αἰθωνα μεγάλθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσι,
ὦλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντος,
ὡς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον·
Γλαῦκε πέπον πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι νῦν σε μάλα χρῆ
αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θεός ἐσσι.
πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἠγήτορας ἄνδρας
πάντη ἐποικόμενος Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·
αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῶ.
σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ
τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.

ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυπεν
ὀφθαλμοὺς ῥίνας θ'· ὃ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
ἐκ χροὸς ἔλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῶ ἔποντο·
τοῖο δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχρῃ ἐξέρυσ' αἰχμὴν.
Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας
ἰεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.

Γλαῦκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆσ αἰόντι·
ὠρίνθη δὲ οἱ ἦτορ ὃ τ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
χειρὶ δ' ἐλών ἐπίεζε βραχίονα· τείρε γὰρ αὐτόν

ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ
τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρῆν ἑτάροισιν ἀμύνων.
εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι·
κλυθὶ ἄναξ ὅς που Λυκίης ἐν πίοιι δήμῳ
εἷς ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν
ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.
ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
ὀξεῖης ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἶμα
τερσῆναι δύναται, βαρῦθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ·
ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδέ μάχεσθαι
ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὦριστος ὄλωλε
Σαρπηδῶν Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐ οὐ παίδος ἀμύνει.
ἀλλὰ σὺ πέρ μοι ἄναξ τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσσαι,
κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἑτάροισι
κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνῃ πολεμίζειν,
αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.

ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλείο
αἶμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
Γλαῦκος δ' ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ γήθησέν τε
ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
πρῶτα μὲν ὄτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἀνδρας
πάντη ἐποικόμενος Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·
αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβάσθων
Πουλυδάμαντ' ἐπι Πανθοῖδην καὶ Ἀγήνορα δῖον,
βῆ δὲ μετ' Αἰνεΐαν τε καὶ Ἔκτορα χαλκοκορυστήν,
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἔκτορ νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
οἱ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
κεῖται Σαρπηδῶν Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
ὃς Λυκίην εἴρυτο δίκησί τε καὶ σθένει ᾧ·
τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἐγχεί χάλκεος Ἄρης.
ἀλλὰ φίλοι πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλοντο,
τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφνομεν ἐγχείησιν.

ὡς ἔφατο, Τρῶας δὲ κατὰ κρῆθεν λάβε πένθος
ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόληος
ἔσκε καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἑών· πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ
λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι·
βὰν δ' ἰθύς Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρά σφιν
Ἔκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνοσ. αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
ᾤωρε Μενoitιάδεω Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
Αἴαντε πρῶτῳ προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·
Αἴαντε νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
οἰοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν ἢ καὶ ἀρείουσ.
κεῖται ἀνὴρ ὃς πρῶτος ἐσήλατο τείχος Ἀχαιῶν
Σαρπηδῶν· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἐλόντες,
τεύχεά τ' ὥμοιιν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἑταίρων
αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλεί χαλκῷ.

ὥς ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
οἳ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
σύμβαλον ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι
δεινὸν ἄυσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
ὄφρα φίλω περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἶη.

ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
βλῆτο γὰρ οὐ τι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν
υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου διὸς Ἐπειγεύς,
ὅς ῥ' ἐν Βουδείῳ εὖ ναιομένῳ ἦνασσε
τὸ πρὶν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας
ἐς Πηλῆ' ἰκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
οἳ δ' ἄμ' Ἀχιλλῆϊ ῥήξήνορι πέμπον ἔπεσθαι
Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρῶεσσι μάχοιτο.
τόν ῥα τόθ' ἀπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἔκτωρ
χερμαδίῳ κεφαλῆν· ἦ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη
ἐν κόρυθι βριαρῆ· ὃ δ' ἄρα πρηνῆς ἐπὶ νεκρῶ
κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἐτάριοιο,
ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἴρηκι ἐοικῶς
ὠκέϊ, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε·
ὥς ἰθύς Λυκίων Πατρόκλεες ἵπποκέλευθε
ἔσσο καὶ Τρώων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἐτάριοιο.
καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον Ἰθαιμένεος φίλον υἱὸν
αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
ὄσση δ' αἰγανῆς ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφῆη πειρώμενος ἦ ἐν ἀέθλω
ἦ καὶ ἐν πολέμῳ δηίων ὑπὸ θυμοραϊστέων,
τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὦσαντο δ' Ἀχαιοί.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον
Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὅς Ἑλλάδι οἰκία ναίων
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
τόν μὲν ἄρα Γλαῦκος στήθος μέσον οὐτάσε δουρὶ
στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοὺς,
ὥς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο,
στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθύς φέρον αὐτῶν.
ἐνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν
Λαόγονον θρασύν υἱὸν Ὀνήτορος, ὅς Διὸς ἱρεὺς
Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δήμῳ.
τόν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος· ὦκα δὲ θυμὸς
ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἦκεν·
ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος.
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
ἔγχος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
αἰχμὴ δ' Αἰνείαιο κραδαιομένη κατὰ γαίης

ᾠχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Αἰνεΐας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώνησέν τε·
Μηριόνη τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἔοντα
ἔγχος ἔμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.

τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἠΰδα·
Αἰνεΐα χαλεπὸν σε καὶ ἴφθιμὸν περ ἔοντα
πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα
ἔλθη ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλωμι τυχῶν μέσον ὅξεί χαλκῶ,
αἰψὰ κε καὶ κρατερός περ ἔων καὶ χερσὶ πεποισῶς
εὐχος ἔμοι δοίης, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ.

ὣς φάτο, τὸν δ' ἐνέειπε Μενειτίου ἄλκιμος υἱός·
Μηριόνη τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἔων ἀγορεύεις;
ὦ πέπον οὗ τοι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσι
νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.
ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλήῃ·
τῷ οὗ τι χρῆ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
τῶν δ' ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρει
οὔρεος ἐν βήσσης, ἕκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκουή,
ὥς τῶν ὀρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' εὐποιοιτάων,
νυσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα διὸν
ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κούρησιν
ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερές ἐς πόδας ἄκρους.
οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, ὡς ὅτε μυῖαι
σταθμῶ ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
ώρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
ὥς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, οὐδέ ποτε Ζεὺς
τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαεινῶ,
ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα καὶ φράζετο θυμῶ,
πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου μερμηρίζων,
ἢ ἤδη καὶ κείνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνη φαίδιμος Ἴκτωρ
χαλκῶ δηώσῃ, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔληται,
ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσι ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
δε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
ὄφρ' ἠΰς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
ἔξαυτίς Τρῶάς τε καὶ Ἴκτορα χαλκοκορυστήν
ᾤσαιτο προτὶ ἄστνυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
Ἴκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάγκιδα θυμὸν ἐνήκεν·
ἔς δίφρον δ' ἀναβάς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.

ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλὰ φόβηθεν
πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλαμμένον ἦτορ
κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
κάππεσον, εὐτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοισιν Σαρπηδόνης ἔντε' ἔλοντο
χάλκεα μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας

δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
καὶ τότε Ἄπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
εἰ δ' ἄγε νῦν φίλε Φοῖβε, κελαινεφές αἶμα κάθηρον
ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειτα
πολλὸν ἀπὸ πρὸ φέρων λούσον ποταμοῖο ῥοῆσι
χρῖσόν τ' ἀμβροσίη, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσسون·
πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι
ὑπνω καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὤκα
θήσουσ' ἐν Λυκίης εὐρείης πῖονι δήμῳ,
ἐνθά ἐ ταρχύσουσι κασίγνητοὶ τε ἔται τε
τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατὴρ ἀνηκούστησεν Ἄπόλλων.
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνὴν,
αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας
πολλὸν ἀπὸ πρὸ φέρων λούσεν ποταμοῖο ῥοῆσι
χρῖσέν τ' ἀμβροσίη, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσε·
πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
ὑπνω καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὤκα
κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πῖονι δήμῳ.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας
Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη
νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν
ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος ἤε περ ἀνδρῶν·
ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνησι μάχεσθαι·
ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνῆκεν.

ἐνθά τίνα πρῶτον τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας
Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θάνατον δὲ κάλεσσαν;
Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἐχεκλον
καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον,
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
τοὺς ἔλεν· οἳ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαστος.

ἐνθά κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἱὲς Ἀχαιῶν
Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ, περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν,
εἰ μὴ Ἄπόλλων Φοῖβος εὐδμήτου ἐπὶ πύργου
ἔστη τῷ ὀλοᾷ φρονέων, Τρῶεσσι δ' ἀρήγων.
τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἄπόλλων
χείρεσσ' ἀθανάτησι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
χάζεο διογενὲς Πατρόκλεες· οὐ νύ τοι αἶσα
σῶν ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρῶων ἀγερώχων,
οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.

ὥς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἄπόλλωνος.

Ἐκτῶρ δ' ἐν Σκαιῆσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·

δίξε γὰρ ἤε μάχοιτο κατὰ κλόνον αὐτις ἐλάσσας,
ἢ λαοὺς ἐς τείχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων
ἀνέρι εἰσάμενος αἰζήῳ τε κρατερῳ τε
Ἄσιῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἔκτορος ἵπποδάμοιο
αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
ὃς Φρυγίη ναίεσκε ῥοῆς ἐπι Σαγγαρίοιο·
τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Ἔκτορ τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
αἴθ' ὅσον ἦσσω εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἶην·
τῷ κε τάχα στυγερώς πολέμου ἀπερωήσειας.
ἀλλ' ἄγε Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
αἶ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶη δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαίφρονι φαίδιμος Ἔκτωρ
ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
δύσεθ' ὄμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
ἦκε κακόν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἔκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα οὐδ' ἐνᾶριζεν·
αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους.
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε
σκαιῆ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
μάρμαρον ὀκρίοντα τόν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυπεν,
ἦκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός,
οὐδ' ἀλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἔκτορος ἠνιοχῆα
Κεβριόνην νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο
ἵππων ἠνί' ἔχοντα μετώπιον ὀξεί λαῖ.
ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν
ὄστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικῶς
κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὄστέα θυμός.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ Πατρόκλεες ἵππευ·
ὦ πόποι ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς ῥεῖα κυβιστᾶ.
εἰ δὴ που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τῆθεα διφῶν
νηὸς ἀποθρῶσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἶη,
ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾶ.
ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.

ὣς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἥρωϊ βεβήκει
οἶμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σταθμοὺς κεραΐζων
ἔβλητο πρὸς στῆθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
ὡς ἐπὶ Κεβριόνη Πατρόκλεες ἄλσο μεμαῶς.
Ἔκτωρ δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε.
τῷ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὡς δηρινθήτην,
ὦ τ' ὄρεος κορυφῆσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο
ἄμφω πεινάοντε μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
ὡς περὶ Κεβριόναο δύω μήστωρες αὐτῆς
Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ
ἔεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροῖα νηλεῖ χαλκῷ.
Ἔκτωρ μὲν κεφαλήφιν ἐπεὶ λάβεν οὐχὶ μεθίει·
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ συναγον κρατερὴν ὑσμίνην.

ὡς δ' Εὐρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιιν
οὔρεος ἐν βήσσης βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην
φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
αἶ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
ἤχη θεσπεσίη, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων,
ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
δήουν, οὐδ' ἕτεροι μνῶοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὄξεα δοῦρα πεπήγει
ιοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρήφι θορόντες,
πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν στροφάλιγγι κούρης
κείμετο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.

ὄφρα μὲν Ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
ἦμος δ' Ἥλιος μετενίσετο βουλυτὸν δέ,
καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν.
ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρωα ἔρυσσαν
Τρῶων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο,
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε.
τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηϊ
σμερδαλέα ἰάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
ἐνθ' ἄρα τοι Πάτροκλε φάνη βιότοιο τελευτή·
ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινη
δεινός· ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν,
ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
στῆ δ' ὄπιθεν, πληξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἣ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνησαν δὲ ἔθειραι
αἵματι καὶ κούρησι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
ἵππόκομον πῆληκα μιαίνεσθαι κούρησιν,
ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
ρύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἔκτορι δῶκεν
ἣ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόθεν δὲ οἱ ἦεν ὄλεθρος.
πᾶν δὲ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
ἀσπίς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
λῦσε δὲ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
τὸν δ' ἄτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
στῆ δὲ ταφῶν· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὄξει δουρὶ
ὤμων μεσσηγὺς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ
Πανθοίδης Εὐφορβος, ὃς ἠλικίην ἐκέκαστο
ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνη τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισι·
καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων
πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι διδασκόμενος πολέμοιο·
ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος Πατρόκλεες ἵππεῦ
οὐδὲ δάμασσο· ὃ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλω,
ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινε
Πάτροκλον γυμνὸν περ ἐόντ' ἐν δηϊοτῆτι.
Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς

ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἄλεείνων.

Ἔκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
ἄψ ἀναχαζόμενον βεβλημένον ὀξεῖ χαλκῶ,
ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὔτα δὲ δουρὶ
νείατον ἐς κενεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
δούπησεν δὲ πεσῶν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν·
ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάρμη,
ὡ τ' ὄρεος κορυφῆσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω·
πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
ὡς πολέας πεφνόντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
Ἔκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεῖ θυμὸν ἀπηύρα,
καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πάτροκλ' ἦ που ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμήν,
Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας
ἄξιεν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἔκτορος ὠκέες ἵπποι
ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἔγχεῖ δ' αὐτὸς
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω
ἡμᾶρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
ἅ δεῖλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·
μή μοι πρὶν ἰέναι Πατρόκλεες ἵπποκέλευθε
νῆας ἐπι γλαφυρὰς πρὶν Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο
αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.
ὡς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφροني πείθε.

τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ Πατρόκλεες ἵππευ·
ἦδη νῦν Ἔκτορ μεγάλ' εὐχέο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἱ με δάμασσαν
ῥηιδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
τοιούτοι δ' εἴ πέρ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
πάντῃς κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοῆ καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός,
ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δὲ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
ἄλλο δὲ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
οὐ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή
χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.

ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη Ἄϊδος δὲ βεβήκει
ὄν πότμον γοόωσα λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἦβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἔκτωρ·
Πατρόκλεις τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
τίς δ' οἶδ' εἴ κ' Ἀχιλλεύς Θετίδος πάϊς ἠϋκόμοιο
φθῆη ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;

ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
εἴρυσε λάξ προσβάς, τὸν δ' ὑπτίον ὦσ' ἀπὸ δουρός.
αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι

ἄμβροτοι, οὓς Πηληϊθεοὶ δόσαν ἄγλαα δῶρα.